

[Gideon.]

man kan komme bort fra, at der altid vil være en vis forskel på det naturlige forhold mellem forældre og deres egne børn og forholdet mellem adoptivforældre og deres adoptivbørn, og jeg tror, der må være en mulighed for, at adoptionsforholdet kan ophæves, når der viser sig at foreligge sådanne forhold, at enhver baggrund og forudsætning for den pågældende adoption er bortfaldet. Jeg mener imidlertid, at der skal være meget stærke grunde til det, og vi kan jo i udvalget se på, om den udformning, disse regler har fået i udkastet, nu også er helt rimelig.

Desuden er der spørgsmålet om den nye lovs virkninger for de allerede bestående adoptioner. Jeg forstod, at ministeren selv har været i tvivl om rimeligheden i den foreslåede ophævelse af den nugældende lovs § 13, stk. 2, og det er også et spørgsmål, som jeg mener vi må drøfte nærmere i udvalget.

Endelig er der det spørgsmål, om det ikke ville spare en hel masse besvær og administration, hvis man gennemførte en ordning, hvorved adoptivbarnet fik adoptantens indfødsret. Det må jo medføre en dobbelt administration, når folk først skal søge om adoption og bagefter søge om indfødsret for barnet. Det ville dog være naturligt, om der blev truffet en sådan ordning, at når man adopterede et barn, fik dette samtidig adoptivforældrenes indfødsret. Ministeren har selv været inde på det, og jeg synes ikke, der kan være nogen særlig tvivl om, at det bør være således.

Men som sagt, alle disse spørgsmål egner sig bedst til drøftelse i det kommende udvalg. Jeg håber, at vi dør kan få en indgående og fordomsfri behandling af spørgsmålene, og at udvalgsbehandlingen må føre til et godt resultat. Jeg kan tilsige mit partis velvillige medvirken hertil.

Erna Sørensen: Jeg er enig med den højtærede justitsminister, når han i fremsættelsestalen siger, at det på så vigtigt et område som adoptionsområdet er af særlig betydning, at der hersker en vis stabilitet i lovgivningen, og at der ikke bør foretages ændringer i de grundlæggende regler, medmindre stærke grunde taler herfor. Jeg tror imidlertid, vi må være enige om, at tiden

er inde til at foretage forskellige ændringer i reglerne om adoption, nu da det efterhånden er blevet så almindeligt at adoptere. I 1953 fandt der således 1 800 adoptioner sted, og tallet har været stadig voksende siden.

Det er jo blevet almindeligt, at ikke mindst barnløse ægtefæller tager et barn til sig med den hensigt, at dette barn skal være og betragtes som deres eget barn i alle henseender. I praksis er man kommet ud for tilfælde, hvor adoptivforældrene tror, at det adopterede barn i alle henseender er stillet, som om det var deres ægtebarn, og de bliver skuffet, når de bliver opmærksomme på, at der er ikke så få afvigelser, som gør sig gældende, når det adopterede barn senere indgår ægteskab og får livsarvinger, ikke mindst med hensyn til de arveretlige regler. Når folk tager et spædbarn til sig, er det meget naturligt, at det knytter sig stærkt til det hjem, som det opdrages i, og at det også drages ind i adoptanternes slægt. Derfor vil jeg støtte justitsministerens forslag om at gennemføre den såkaldt stærke adoption, og jeg skal senere udtale mig nærmere om § 13, som omhandler dette forhold.

Der foreligger jo for os en meget grundig kommissionsbetænkning, som er afgivet i oktober 1954. Den er meget oplysende, også med hensyn til forholdene i andre lande, og den udgør et godt grundlag for et udvalgsarbejde om dette lovforslag. At det er en betænkning, der har vakt opsigt, er givet. Det har vi set af de mange indlæg og de mange diskussioner, der har været, ikke alene blandt jurister, men også blandt almindelige mennesker. Efter at sagen nu er bragt frem her i tinget, tror jeg, der vil komme mange indlæg i pressen om den. Det er jo meget vigtigt, at vi finder frem til den mest retfærdige ordning.

Jeg står her med det sidste nummer af Dansk Kvindesamfunds blad, „Kvinden og Samfundet“, der har taget spørgsmålet om adoption op, og som udtaler sig meget kritisk om justitsministerens forslag, der jo ikke på alle områder ligger på linie med kommissionsforslaget, men har afvigelser på et af de allervigtigste, idet ministeren vil afskaffe den traditionelle adoptionsform, den såkaldt svage adoption. Jeg er ikke i tvivl om, at vi vil få mange breve fra folk,